

Arsız Çağ

– Okan KİLİT · 14 Eylül 2012

ARSIZ ÇAĞ

"ben bu çağı hiç sevmedim usta

mazide kaldı ruhum"

ulu ozanların bilgelik dolu sözlerini doldurmuştum heybeme saçacaktım Anadolu diyarına olmadı zamanın amaçsız kalemleri sevmedi kelimelerimi asılsız sevdalarını anlatan kibir dolu cümleleriyle puslu kurdular şiirlerime kayboldu umutlarım gündelik çekişmelerin karmaşasında ne can verdim, ne şan aldım elimden düştü kağıt,kalem öksüz bir metropol şehrinde yapayalnız kaldım

her şeye rağmen sevmekten vazgeçmedim elif dedim, mim dedim her kutsal duayı aşıklara gönderdim yazık heder oldu emeğim yetmedi gücüm gönül gözü körlere koruyamadım bahar yüklü yürekleri kırdılar Karacaoğlan'ın sazını küstürdüler Elif'in nazını batıdan çaldıkları sihirli değnekle dokundular aşka muhtaç gönüllere şehvet koydular yeni yüz yılda sevdanın adını kurtuluş aradım ıssız geceler de aşkın değil çağın şarabını içmiş sarhoş imamlar kin dokurken dinime attım hoşgörü hırkasını sırtıma yalın ayak koştum "gel" diyen sese yaslıydı Mevlana yaşlıydı gözleri intihara yelteniyordu popüler kültüre kurban giden sözleri her dem de suskunluk sarmalında değildim bir an olmuştu ki isyan ettim haykırdım oğuzun töresi kötüye kucak açmasın insancıl duygularla beslensin dedim kanlı postallarını göstererek sus emrini verdi birisi inadına konuştum konuştukça amansız zulümlere gark oldum karanlık hücrelere saçlarımdan sürüklenerek sokuldum eylül fırtınasıydı yaşadığım gencecik yaşımda organlarla boğuldum şimdi ne sağım da Halil Esendağ var nede solum da Erdal Eren dünden farklı bugün ki kavgalar aynı atadan olma torunlar soyadını beğenmedi nefret ekti yamyamlar kanlı elleriyle toprağıma idealist renge büründü ırkçılık duyuyor musun usta arsız çağdan saldırgan sloganlar yükseliyor onlar bağırdıkça şehitler ölüyor vatan bölünüyor şehitler ölüyor vatan bölünüyor

" ben bu çağı hiç sevmedim usta
gömsene..."

ölürsem

beni maziye

Okan KİLİT 14.08.2012